

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Mileny Opatrné a soudkyň JUDr. Leandry Zilvarové a JUDr. Ireny Ondrusové v právní věci žalobkyně: [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], zast. Zuzanou Candigliota, advokátkou se sídlem Brno, Burešova 6, proti žalované: **Oblastní nemocnice Náchod, a. s.**, (dříve Oblastní nemocnice Rychnov nad Kněžnou), IČ: 26000202, se sídlem Náchod, Purkyňova 446, **o ochranu osobnosti**, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. ledna 2015, č.j. 16 C 144/2009-340,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. a III. **potvrzuje**.

Ve výroku II. o nákladech řízení se **mění** tak, že žalobkyně je povinna nahradit žalované náklady řízení před soudem prvního stupně ve výši 53.182,50 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradu nákladů odvolacího řízení částku celkem 4.646,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové výše uvedeným rozsudkem ze dne 23.1.2015 rozhodl o zamítnutí žaloby, kterou se žalobkyně domáhala po žalované omluvy (výr.I.) a náhrady nemajetkové újmy v částce 100.000,- Kč (výr.III.) a dále rozhodl, že žalobkyně je povinna nahradit žalované náklady řízení ve výši 106.365,- Kč k rukám právního zástupce žalované (výr.II.) a rozhodl, že Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení (výr.IV.).

V odůvodnění rozsudku soud uvedl, že žalobkyně spatřovala zásah do svých osobnostních práv v nerespektování práva na informovaný souhlas žalobkyně a na zdravotní péči v souladu se současně dostupnými poznatky lékařské vědy, za nerespektování osobnostních a rodičovských práv žalobkyně a nerespektování práva jejího dítěte na rodičovskou péči žalobkyně. Současně žádala náhradu nemajetkové újmy v částce 100.000,- Kč a náhradu nákladů řízení. V žalobě tvrdila, že dne 16.9.2007 byla přijata v nemocnici žalované s rozběhnutým porodem, přála si normální přirozený porod bez nadbytečných lékařských zásahů, což zaměstnanci žalované ignorovali. Zásah do své osobnosti spatřovala žalobkyně

- v tom, že jí byla provedena episiotomie (nástřih hráze) bez jejího informovaného souhlasu a proti její vůli, když má za to, že se nejednalo o zákrok nezbytný,
- dále zaměstnanci žalované chtěli protrhnout vak blan plodu bez jejího souhlasu
- bylo taháno za pupeční šňůru ve snaze urychlit porod placenty, čemuž žalobkyně zabránila
- nenechali dotepat pupečník, přestřihli pupeční šňůru a následně lékař odnesl novorozeně pryč od matky a znemožnil jí tak blízký kontakt ihned po porodu

Tvrdila, že zaměstnanci jednali se žalobkyní autoritativně a nadřazeně. Označili ji za nespolupracující rodičku. Žalobkyně zdůraznila, že zásah do osobnostních práv vnímala intenzivně proto, že se tak stalo v průběhu porodu, kdy byla zranitelná a zcela závislá na zaměstnancích žalované. Jejich chováním byla dotčena, proto kromě omluvy žádala také příznání náhrady nemajetkové újmy v penězích.

Žalovaná se hájila tím, že žalobkyně do nemocnice se dostavila již v pokročilé fázi porodu, nedostatečně spolupracovala, takže nebyla provedena některá běžná vyšetření. Při kontrole ozev plodu byla zjištěna bradykardie (snížená srdeční činnost) což vedlo lékaře k závěru porod co nejdříve ukončit. Zatím účelem byl proveden nástřih hráze, ihned po porodu měl dítě vyšetřit přivolaný pediatr, a proto bylo třeba přestřihnout pupečník. Žalovaná má za to, že jen díky rychlému zásahu došlo k porození zdravého dítěte.

Krajský soud v Hradci Králové již jednou ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 3.7.2012, č.j. 16 C 144/2009-202, kterým žalobu zamítl. K odvolání žalobkyně rozsudek přezkoumal Vrchní soud v Praze, který usnesením ze dne 1.7.2014, č.j. 3 Co 303/2012-277 rozsudek soudu prvního stupně zrušil s tím, že v rozsudku chyběl popis a hodnocení skutkového stavu, tedy pro nepřezkoumatelnost.

Soud provedl dokazování výslechem svědků - zaměstnanců žalované, kteří byli přítomni porodu, a to porodních asistentek Miroslavy Hylmarové a Moniky Kovářové, dále porodníka MUDr. Jana Voráčka, jakož i pediatra MUDr. Jana Ondruše. Vyslechnuta byla též žalobkyně a její partner [REDAKCE]. Dále byl proveden důkaz zdravotní dokumentací žalobkyně. Z uvedených důkazů soud prvního stupně učinil následující skutková zjištění:

V době příchodu do nemocnice dne 16.9. 2007 byla žalobkyně již v pokročilé fázi porodu na konci první doby porodní. Měla kontrakce po dvou až třech minutách. Podle výpovědi svědkyně Kovářové žalobkyně se odmítla převléknout, odmítla vyšetření moči, měření tlaku, teploty, odmítla vnitřní vyšetření pánve, vyhledávala úlevové pozice, hýbala se, přecházela, odmítla také kontinuální monitoring ozev plodu a kontrakcí metodou kardiografie (CTG). Zjišťování ozev plodu bylo tedy učiněno krátkodobým přikládáním sondy, a z toho zjišťovány ozvy plodu. Podle výpovědi porodních asistentek je potřeba ozvy sledovat po dobu cca 15 minut, což nemohlo být zajištěno. [REDAKCE] potvrdil, že

žalobkyně nechtěla zůstat v žádané poloze. Přivolán byl službu konající porodník MUDr. Jan Voráček, který se dostavil na porodní sál v 6:35 hodin. Podle jeho výpovědi žalobkyně měnila polohu, byla mimo lůžko i na zemi a proto zdravotníci neměli dostatečné informace o stavu plodu, neboť na přání žalobkyně nebyl pořizován CTG. Občasné poslechy ozev byly nekvalitní. Ač se svědek snažil vysvětlit žalobkyni výhody CTG, žalobkyně souhlas s CTG nedala. V 6:37 hodin zjistil MUDr. Voráček z ozev plodu, že dochází bradykardii - srdeční akce plodu klesla na 80 tepů za minutu, což je patologický stav. Porodník chtěl proto porod urychlit, protržením vaku blan, což žalobkyně odmítla, porodník vysvětloval, že porod se nevyvíjí dobře, žalobkyni byl zatím podán kyslík, který vdechovala z masky. V 6:50 hodin se žalobkyně dohodla, resp. umožnila porodníkovi provést protržení vaku blan a vytekla čirá plodová voda. Při průchodu plodu porodními cestami provedl MUDr. Voráček nástřih hráze (episiotomii). Svědkové Kovářová Voráček a [REDAKCE] shodně vypověděli, že žalobkyně si nástřih hráze nepřála a tato možnost s ní nebyla předem projednána. V 7:06 hodin se narodil chlapec a podle výpovědi asistentek i porodníka měl kolem krku jednou ovinutý pupečník. Porodník jej odmotal a následně přestříhl, odevzdal dítě sestře, která jej spolu s pediatrem MUDr. Ondrušem prohlédla. Toto vyšetření se uskutečnilo v novorozeneckém boxu, hned vedle porodního sálu. Po krátké době cca jedné minutě byl chlapec vrácen zpět žalobkyni. Podle výpovědi asistentky Hylmarové a porodníka Voráčka vykazoval chlapec příznaky nedostatku kyslíku, měl namodralou barvu, která se po odmotání pupečníku s krčku dítěte normalizovala. Svědek [REDAKCE] uvedl, že dítě bylo růžové a pupečníku si nevšiml. Nezletilého Matěje převzal do péče pediatr MUDr. Jan Ondruš, který vypověděl u soudu, že nezletilého Matěje vyšetřil v boxu, který je několik metrů od porodního lůžka, dítě bylo v pořádku, pokud však nebyla jistota, že dítě je v pořádku, nešlo nechat dotepat pupeční šňůru, neboť dítě se mohlo dusit. Dále bylo zjištěno, že žalobkyně odmítla aktivní vedení porodu placenty, aby vyšla samovolně, čemuž bylo vyhověno, a následně došlo ke spontánnímu vypuzení placenty. Žalobkyně vypověděla, že si nemocnici vybrala proto, že předpokládala, že tam porod proběhne přirozeně, potvrdila, že s protržením vaku blan posléze souhlasila. Rozhodně nesouhlasila s nástřihem hráze, což porodníkovi sdělila. Dále žalobkyně uvedla, že další své dítě již porodila sama a bez komplikací. Průběh porodu je také součástí zdravotnické dokumentace, jedná se o dokument – epikrízu ze dne 16.9.2007, a dále dokumenty označené jako porodopis ošetřovatelský záznam porodní sál, a ošetřovatelský záznam šestinedělí, zpráva o novorozenci a průběh šestinedělí.

K odbornému posouzení byl vypracován znalecký posudek ze dne 4.11.2011, jehož zpracovatelem byla Univerzita Karlova v Praze, 3. lékařská fakulta. Zaměstnanci ústavu, který posudek vypracovali byli vyslechnuti soudem při jednání dne 26.6.2012. Zpracovatelé zejména uvedli, že porod žalobkyně nešlo považovat za fyziologický. Nebylo možné provést řádné vyšetření CTG a za snížené frekvence ozvu plodu, které lze popsat jako těžkou bradykardii, usoudil lékař důvodně na hypoxii (dušení) plodu a na nutnost rychlého ukončení porodu. Provedená opatření protržením vaku blan, nástřihem hráze a aktivním vedení druhé doby porodní byla nejvhodnějším řešením. Neprovedení by naopak bylo chybou. Navzdory tomu, že lékař provedl u žalobkyně nástřih hráze, došlo u ní k ruptuře pochvy za porodu, bez nástřihu by mohla být ruptura pochvy závažnější, zvláště že šlo o větší plod 3,650 kg u ženy středního věku. Rychlé ukončení porodu přispělo k dobrému stavu plodu. Podle znalců byl stav plodu po porodu dobrý. Zdravotníci pracovníci jednali rychle v zájmu novorozence, neboť hlavní patologií při porodu byla hrozící hypoxie plodu způsobená pupečníkem ovinutým kolem krku. Hrozící hypoxie vedla zdravotnické pracovníky k přerušení pupečníku bezprostředně po porodu, aby dítě bylo předáno do péče pediatra. Postup zaměstnanců měli znalci za lege artis.

Soud provedl dokazování ještě dalšími listinnými důkazy, které s průběhem porodu přímo nesouvisely a to: lékařská zpráva MUDr. Kateřiny Hoškové z rehabilitační kliniky z Hradce Králové ze dne 26.3.2008 s konstatováním, že jizva v oblasti pánve je citlivá, webové stránky Aperio.cz, což jsou předporodní kurzy vedené MUDr. K. Dejlovou, příručka vydaná Světovou zdravotnickou organizací v Ženevě (WHO) o péči v průběhu normálního porodu, a dalšími listinami, např. rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem pobočka v Liberci sp. zn. 36 C 15/2008, odborné články, např. „Souvislosti psychosociálních aspektů prenatální péče s některými zákroky a komplikacemi v průběhu porodu“, odborným vyjádřením Mgr. Michaely Morowetz, klinické psychologky ze dne 3.3. 2010 s tím, že uvedené další listiny neobsahovaly informace přímo dané věci.

Věc byla posouzena podle § 11 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, platného do 31.12.2013 ve spojení s § 3028 odst. 3 zák. č. 89/2012 Sb., nový občanský zákoník. Základním předpokladem pro vznik odpovědnosti žalované je existence neoprávněného zásahu do její osobnosti porušením právní úpravy vtělené do tehdy platného zákona č. 20/1966 Sb., o péči a zdraví lidu podle níž žalovaná jako zdravotnické zařízení byla povinna poskytnout žalobkyni zdravotní péči v souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy a zároveň byla povinna respektovat její lidská práva vyplývající z Listiny základních práv a svobod vyhlášené pod číslem 2/1993 Sb., zejména právo na nedotknutelnost osoby, právo na zachování lidské důstojnosti, na ochranu zdraví, a rodičovské právo. Soud zjistil, že žalovaná žádná z uvedených práv nebo povinností neporušila, přičemž vyšel ze závěrů znaleckého posudku, kdy znalci nezjistili žádné pochybení při porodu syna žalobkyně a závěry znaleckého posudku má soud za jasné a objektivní.

S výhradami žalobkyně k posudku se soud, po slyšení znalců, kteří posudek za ústav zpracovali, neztotožnil. Pokud jde o důkazy písemnými odbornými vyjádřeními jiných porodních asistentek - Zuzany Štomerové a Marie Vnoučkové, předložených žalobkyní, soud je posoudil jako soukromé názory jmenovaných osob, které nejsou soudními znalci. V této souvislosti soud uvedl, že i MUDr. Martin Dvořák, jehož odborné vyjádření ze dne 13.2. 2012 žalobkyně soudu předložila, se rovněž vyjádřil tak, že záznam ozev je nekvalitní a nelze jej hodnotit jako fyziologický, nelze vyloučit ani patologický stav plodu. K uvedeným odborným vyjádřením soud prvního stupně uvedl, že na věc je třeba hledět očima přítomných v danou chvíli, nikoliv pohledem ex post. Lékaři museli postupovat v závislosti na informacích, které měli k dispozici v dané chvíli a nikoliv spoléhat na následná vyšetření dítěte. Proto na zjištěných závěrech soudem ničeho nemění zjištění, že stav novorozence nebyl tak vážný, jak se porodník obával. K jednotlivým žalobkyní uváděným zásahům soud uvedl, že

- k protržení blan dala žalobkyně po určitém váhání souhlas
- nástřih hráze je standardním úkonem indikovaným podle nastalé situace, kdy časové možnosti neumožňují získat souhlas pacienta, lze ho podřadit pod § 23 odst. 4) zákona č. 20/1966 Sb. o péči a zdraví lidu, úkon sloužil jako prevence porodních poranění. Jde o běžný úkon, v příručce WHO na str. 26 lze číst, že se úkon v USA provádí u 50% až 90% prvorodiček.
- protiprávní nebylo přerušení pupečnicku za situace, kdy dítě mělo ovinutý pupečník kolem krku a bylo podezření z hypoxie, soud odkázal rovněž na § 23 odst. 4) zákona o péči a zdraví lidu, kdy úkon byl proveden v zájmu zdraví novorozence.

Z obdobných důvodů nebylo zasaženo do práva na udělení informovaného souhlasu ve chvíli, kdy nebyl čas vyplnit potřebné listiny (§ 23 odst. 2 zákona o péči o zdraví lidu, případně čl. 5 a čl. 8 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně, vyhl. pod č. 96/2001 Sb.

Závěrem soud uvedl, že nebylo možno přistoupit na argumentaci žalobkyně v podobě obecné obžaloby českého zdravotnictví, které je necitlivé, nevědecké a nemoderní, čemuž odpovídaly výrazy žalobkyně o porodnickém násilí, mrzačení žen apod. Neboť ve sporu nejde o řešení obecné otázky, jak správně poskytovat péči při porodech, když názory mezi odborníky se liší. Nebylo zjištěno, že by došlo k neoprávněnému zásahu ze strany žalované do osobnosti žalobkyně, proto byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř.. O náhradě nákladů vzniklých státu bylo rozhodnuto podle § 148 odst. 1 o.s.ř. tak, že mu nebyly přiznány, neboť žalobkyně byla osvobozena od placení soudního poplatku.

Proti rozsudku žalobkyně podala včasné odvolání, v němž namítá, že soud prvního stupně z provedených důkazů učinil nesprávná skutková zjištění a právní závěry. Dále polemizuje se znaleckým posudkem, že závěr o patologickém porodu je nepřezkoumatelný, nebyl k dispozici CTG záznam, znalci vycházeli z porodní zprávy sepsané (jednostranně) MUDr. Voráčkem, znalci neměli odbornost pro zpracování posudku, namítá i jejich podjatost. Vytýká soudu, že se nevypořádal s písemnými odbornými vyjádřeními (jiných) porodních asistentek Štomerové, Vnoučkové, MUDr. Martina Dvořáka. Nevypořádal se rovněž s provedením episiotomie (nástřih hráze) a jeho nadužíváním v České republice. Nesprávné právní posouzení žalobkyně spatřuje v tom, že soud se nezaměřil na zjištění, zda nedošlo k nedobrovolnému zásahu do fyzické integrity a porušení práva na informovaný souhlas. Zda vedení porodu bylo v souladu s poznatky lékařské vědy. Za ně žalobkyně považuje závěry shrnuté v materiálu Světové zdravotní organizace předložené soudu. Žalobkyně rovněž má za to, že bylo-li dítě odneseno na vyšetření pediatrem, nebyly dány podmínky pro tento výjimečný autoritativní postup lékaře ve smyslu § 23 odst. 3 zákona č. 20/1966 o péči o zdraví lidu. V závěru odvolání nesouhlasí ani s rozhodnutím o náhradě nákladů řízení, upozorňuje, že žalovaná není soukromou institucí, ale součástí zdravotnického holdingu Královéhradeckého kraje a.s., jehož jediným akcionářem je Královéhradecký kraj. Jde tedy o nemocnici zřízenou krajem, přičemž financování těchto nemocnic má podobné schéma jako je tomu u nemocnic fakultních. Odkazuje na judikaturu Ústavního soudu rozhodnutí ze dne 15.12.2011, sp.zn. I. ÚS 195/11 a ze dne 16.12.2014, sp. zn. IV. ÚS 474/13. Navrhuje, aby odvolací soud napadené rozhodnutí změnil a žalobě v plném rozsahu vyhověl, nebo aby rozhodnutí zrušil.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že má rozsudek za zcela správný a navrhuje jeho potvrzení. Trvá na tom, že závěry posudku nelze vyvracet odbornými vyjádřeními, příp. doporučeními WHO určených normálním, fyziologickým porodům - jímž tento nebyl. Zdůrazňuje, že kromě nastřížení hráze (což se stalo v zájmu zdraví dítěte), jiný zákrok bez souhlasu žalobkyni proveden nebyl.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek podle § 212 a § 212a o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Základním předpokladem pro přiznání práva na satisfakci morální nebo finanční podle výše uvedeného § 11 OZ je existence neoprávněného zásahu. Takovým by byl postup žalované provedený v rozporu s tehdy platným zákonem č. 20/1966 Sb. o poskytování zdravotní péče, jež má být poskytována v souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy (§ 11 zák. č. 20/1966 Sb. k tomu dále). Zároveň se v něm stanoví, v jeho § 22 odst. 1), že zdravotnická zařízení pečují aktivně o zdraví obyvatelstva, o ženy v souvislosti s mateřstvím a podle § 22 odst. 2) cit. zák. každý je povinen podrobit se v rámci dispenzární péče nebo obecně prováděných preventivních akcí podle směrnic ministerstva zdravotnictví

na vyzvání příslušných zdravotnických zařízení preventivním prohlídkám, vyšetřením a diagnostickým zkouškám, které nejsou spojeny s nebezpečím pro zdraví. Uvedené ustanovení se týká zdravých osob, a žalovaná jako zdravá rodička byla povinna ho respektovat. Specifikem porodu je skutečnost, že vedle zdraví rodičky, je třeba sledovat též zdraví novorozence, a podle okolností porodu (při známkách patologie) na rodičku i novorozence nahlížet z hlediska § 23 cit. zákona, jak to správně učinil soud prvního stupně.

Neoprávněný zásah žalobkyně spatřovala především v autoritativním postupu zdravotnického personálu, řídicího se rutinními postupy, které neodpovídaly představám žalobkyně o vedení spontánního porodu, jak jej doporučuje Světová zdravotnická organizace ve zmíněném materiálu (1999). Uvedená příručka zahrnuje všeobecná doporučení platná celosvětově, tedy i zemích rozvojových apod., kde rodičky vůbec nemají možnost využít péče zdravotnického zařízení, které je ve vyspělých zemích standardem (např. v USA se nástřih hráze provádí u 50% až 90% prvorodiček, jak správně citoval soud ze zmíněné příručky). Postupy zdravotnických zařízení nutně musí být standardizovány, neboť v nemocnici je nepřetržitý provoz, v něm jednotliví lékaři musí být zastupitelní jeden druhým, což se bez rutinních postupů neobejde. Pokud je žalobkyně neakceptovala, a požadovala výjimečný přístup, měla si své představy o vedení porodu v potřebném předstihu se žalovanou domluvit a nebo se alespoň dostavit ihned, jakmile začala cítit první stahy v souvislosti s porodem. Tak by byla možnost projednat představy žalobkyně a žalovaná by nebyla požadavky v danou chvíli zaskočena, jak se to stalo v daném případě. Žalobkyně jako prvorodička měla přání přirozeného porodu bez nadbytečných lékařských zákroků. Pokud se do nemocnice se dostavila již v konečné fázi první doby porodní, dne 16.9. 2007 v 6:20 hod. a chlapec se narodil v 7:06 hod., tedy za 45 minut, nebyl k dispozici potřebný čas k probrání představ žalobkyně o přirozeném porodu, ale bylo nutno se zabývat postupujícím porodem tak, aby nebylo poškozeno zdraví dítěte, ani matky. Soud správně zjistil z výpovědí přítomných porodních asistentek, že žalobkyně odmítla všechna obvyklá preventivní vyšetření, což bylo akceptováno (vyšetření moči, změření tlaku a teploty), akceptováno bylo i odmítnutí kontinuální monitorování ozev plodu s připnutím čidel CTG, ačkoliv toto mělo za následek nedostatek průběžných informací lékařů o stavu ozev plodu, a přispělo k podezření lékaře ohledně hypoxie plodu, když v 6:37 hod. porodník zjistil pokles srdeční činnosti plodu (bradykardii), tedy suspektně patologický stav. Přitom s permanentním monitorováním plodu kardiokografem zabránila sama žalobkyně a následně vyčítala znalcům, že z údajů (jejichž pořízení zabránila) nevycházeli. Žalobkyni byl podán kyslík, v 6:50 hod byl po dohodě (po vysvětlování důvodů zákroku) protržen vak blan plodu. Stalo se tak se souhlasem žalobkyně, jak soudu sama potvrdila. K žádnému porušení práv žalobkyně ze strany žalované nedošlo.

Soud prvního stupně tedy správně posoudil i další postup, kdy po zjištění suspektní bradykardie plodu musela žalovaná vzít zřetel na ohrožení zdraví novorozence. Pro urychlení při prořezávání hlavičky porodními cestami byl žalobkyni proveden nástřih hráze (k čemuž nedala ani ústní souhlas). Neodkladný zákrok byl proveden v souladu s § 23 odst. 4) zákona č. 20/1966 Sb. - v 7:06 hod. se narodilo dítě s pupečnickem ovinutým kolem krku. Je pravdou, že lékař žalované nevyčkal dotepání pupečnicku, pupečník přestříhl, neboť chlapec měl příznaky nedostatku kyslíku (namodralou barvu), což shodně a konzistentně vypověděl přítomný zdravotnický personál (porodník Voráček, asistentka Hylmarová a pediatr Ondruš). Soud v rozsudku správně poukázal na to, že oba uvedené zákroky (nástřih, přestřížení pupečnicku) byly provedeny bez souhlasu rodičky, ale nikoliv v rozporu s výše uvedeným zákonem, neboť se tak stalo v zájmu zdraví novorozence.

Soud prvního stupně správně vycházel ze závěrů znaleckého posudku. Posudek vypracoval znalecký ústav se sídlem v Praze, při zadávání posudku žalobkyně podjatost znaleckého ústavu nenamítala. Vzhledem k tomu, že zřizovatelem žalovaného zdravotnického zařízení je Královéhradecký kraj, soud postupoval správně, když posudek zadal subjektu mimo obvod Královéhradeckého kraje. Posudek za ústav podepsal prof. MUDr. Michal Anděl, CSc., děkan 3. lékařské fakulty University Karlovy, zpracovali jej MUDr. Jan Zmrhal, CSc. z Gynekologicko-porodnické kliniky fakulty, a Prof. MUDr. Jiří Štefán, Dr.Sc. z Ústavu soudního lékařství. Zpracovateli byli lékaři z oboru, oba byli slyšeni na jednání soudu dne 26.6. 2012, jednoznačně potvrdili správnost postupu žalované. Na tomto závěru nic nemění ani písemná odborná vyjádření (jiných) porodních asistentek Vnoučkové a Štomerové ke skutečnosti, že pokles ozev plodu lze v některých případech napravit střídáním a změnou poloh rodičky při porodu. Jedná se o závěry obecné, netýkající se předmětného porodu, a jsou vyjádřeními soukromých osob, které nenesly odpovědnost za výsledek daného porodu. Je proto třeba plně odkázat na závěry znaleckého posudku beroucího v úvahu podezření z možného ohrožení plodu (porodní) hypoxií, s možnými tragickými důsledky na mentální zdraví dítěte. Soud prvního stupně vyvodil ze zjištěného skutkového stavu odpovídající závěry skutkové i právní a rozhodl správně, když žalobu zamítl. Z uvedených důvodů odvolací soud ve věci samé napadený rozsudek potvrdil podle § 219 o.s.ř.

S rozhodnutím o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně se však odvolací soud neztotožňuje. Soud prvního stupně zde uvedl, že neshledal podmínky pro použití § 150 o.s.ř. v dané věci. Soud žalobkyni uložil, aby žalované zaplatila na náhradě nákladů částku 106.365,- Kč ve výši podle vyhl. č. 177/1996 Sb. Svůj závěr odůvodnil tím, že zástupce žalobkyně byl povinen ji poučit o možných následcích případného neúspěchu v soudním řízení, žalobkyně si mohla zvážit, zda zahájí spor či nikoliv, a zhodnotit rizika s tím spojená. Přitom ale neuložil žalobkyni uhradit náklady znaleckého posudku, který byl v této věci podán ustanoveným znalcem. Již z tohoto postupu je zřejmé, že soud prvního stupně částečně § 150 o.s.ř. částečně aplikoval. Odvolací soud dospěl k závěru, že v dané věci, i když žaloba byla spíše žalobou proti českému zdravotnictví než proti konkrétnímu zdravotnickému zařízení, je vhodné alespoň částečně zohlednit poměry žalobkyně, která je na mateřské dovolené a její majetkové poměry nejsou příznivé. Všechny uvedené důvody ve svém souhrnu má odvolací soud za důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 150 o.s.ř., aby výjimečně žalované nepřiznal zčásti náhradu nákladů řízení, a to z 50%. Odvolací soud proto napadený rozsudek ve výroku II. změnil podle § 220 odst.1 písm.a) o.s.ř. tak, že uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů řízení snížených na částku 53.182,5 Kč.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1) o.s.ř. Na počátku odvolacího řízení žalovaná byla zastoupena advokátem JUDr. Petrem Nuckollsem, který učinil jeden úkon právní služby advokáta a to vyjádření k odvolání, následně - počínaje dnem 1.9. 2015, výkon advokacie ukončil. Za jeden úkon náleží advokátu odměna ve výši 3.100,- Kč podle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. z tarifní hodnoty 50.000,- Kč podle § 9 odst. 4) písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., k tomu 300,- Kč paušální náhrada hotových výdajů podle 13 odst. 3) vyhl. č. 177/1996 Sb., a 21% DPH v částce 714,- Kč, celkem 4.114,- Kč. Poté byla žalovaná (již nezastoupena advokátem) zastoupena pověřeným pracovníkem u odvolacího jednání dne 18.10. 2016 a má právo na náhradu nákladů podle § 137 odst. 1) o.s.ř., z nichž uplatnila jízdné vlakem pověřeného zástupce z Ústí nad Orlicí do Prahy a zpět ve výši 532,- Kč. Náklady žalované tak představovaly částku 4.114,- Kč (za právní služby advokáta) a dále jízdné 532,- Kč, celkem 4.646,- Kč a tyto náklady bylo uloženo žalobkyni žalobci uhradit v zákonné lhůtě.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR za podmínek podle § 237 o.s.ř. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové.

V Praze dne 18. října 2016

JUDr. Milena Opatrná, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
M. Zelenková